

Social Sciences Indexed

International
SOCIAL MENTALITY AND
RESEARCHER THINKERS JOURNAL
Open Access Refereed E-Journal & Refereed & Indexed
SMARTjournal (ISSN:2630-631X)

Architecture, Culture, Economics and Administration, Educational Sciences, Engineering, Fine Arts, History, Language, Literature, Pedagogy, Psychology, Religion, Sociology, Tourism and Tourism Management & Other Disciplines in Social Sciences

2019

Vol:5, Issue:23

pp.1392-1399

www.smartofjournal.com

editorsmartjournal@gmail.com

DIANE ARBUS: CENTRAL PARKTAKİ OYUNCAK EL BOMBALI ÇOCUK

DIANE ARBUS: CHILD WITH TOY HAND GRENADE IN CENTRAL PARK

Dr.Öğr.Üyesi Mahpeyker YÖNSEL

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Tekirdağ/TÜRKİYE

ORCID: 0000-0001-5331-8176

Article Arrival Date : 01.09.2019

Article Published Date : 27.09.2019

Article Type : Research Article

Doi Number : <http://dx.doi.org/10.31576/smryj.352>

Reference : Yönsel, M. (2019). "Diane Arbus: Central Parktaki Oyuncak El Bombalı Çocuk", International Social Mentality and Researcher Thinkers Journal, (Issn:2630-631X) 5(23): 1392-1399

ÖZET

Bireysel kimlik meselesinde toplum, sosyal yaşamda çağdaşlaşmaya ve bilimsel gelişmelere rağmen, bugün halen belirlenen normlar dışında kalanları "öteki" olarak ayırtmaktadır. "Öteki" ve "Aynı" kavramları davranış bozukluğunun yanı sıra görünüşte sıra dışı olma ile ilişkilendirilmiştir. Normal fizyolojisinin dışındaki insan bedenine sahip olan kişi, bir hastalığa yakalanmış gibi muamele görmektedir. Bireysel kimlik meselesi, günlük yaşantı içinde insanlar arasında yapılan hiyerarşikleştirme ve ötekileştirme ile günümüz sanatının içinde önemli bir yer tutmaktadır. Bu konu, sanatçının da ilgisini çekmiş ve sanatçının algısında gelişerek ortaya çıkardığı eserleriyle toplumda tabuları yıkmıştır.

Amerikalı fotoğrafçı Diane Arbus, cüceler, eşcinseller, fahişeler, çirkinler, şişmanlar, yaralılar, travestiler, sakatlar, ucubeler, deliler, down sendromlular gibi alt kimlik sahibi modellerinin yanı sıra sirkler, çıplaklar kampı, parklar, akıl hastaneleri, ucuz otel odaları gibi sıradan tematik konularla günlük yaşamın yalın gerçekliğini gözler önüne sermiştir. İlgi çekici modeller ve konular kullanan Arbus, bu özelliği nedeni ile gazete-magazin fotoğrafçısı gibi algılansa da sanat tarihinin önemli ustaları gibi eserlerinde görselliği ön plana çıkaran kompozisyonlarını sanat eseri kurgusu ile inşa eden bir sanatçıdır.

Anahtar Kelimeler: Öteki, Ucube, Birey kimliği, Anormal, Çirkin

ABSTRACT

In the matter of individual identity, despite of modernization and scientific developments in social life, today the society still separates the elements which are out of the norms as "the other". The concepts of "the other" and "the same" have been associated with behavior disorder as well as apparently/visibly unusual. The person who has human body with an abnormal physiology is treated as if it has caught a disease. The issue of individual identity occupies an important place in today's art with the hierarchicalization and otherization of people in daily life. This issue also has attracted the attention of the artist and destroys the taboos with the artworks developing in her perception.

American photographer Diane Arbus has revealed simple reality of everyday life with ordinary thematic issues such as circuses, nudist camps, parks, mental hospitals, cheap hotel rooms In addition to her models with sub-identity such as dwarves, homosexuals, prostitutes, ugly, fat, wounded, transvestites, cripples, freaks, madmen, down syndrome people. Although Arbus is perceived as a newspaper-magazine photographer because of using interesting models and subjects, she is an artist who builds her compositions that emphasize visuality with an artwork touch like the important masters of art history.

Key words: Other, Freak, Individual identity, Abnormal, Ugly

1. GİRİŞ

Resim sanatında yeni “görüntü” yaratma arayışları fotoğraf makinesinin icadı ile hız kazanmıştır. Sanatçıların resim sanatında sıkça yaptığı geleneksel görüntüler (portre, manzara, natürmort vb. gibi) bu teknolojik buluş sonucunda biçimsel değişikliğe uğramıştır. Böylece, Empresyonist ve Sembolist sanatçılarla başlayan yeni biçim – görüntü yaratma dönemi ortaya çıkmıştır. Bu sürece paralel olarak, Man Ray örneğinde olduğu gibi, fotoğrafik görüntüleri sanat eseri için doğrudan kullanan sanatçılarla fotoğrafın sanat olduğu tartışmaları başlamıştır.

20.yy.’ın ikinci yarısına kadar fotoğraf kullanımını sınırlıdır. Pop sanatı ile başlayan ikinci avangart hareket ile malzeme, yöntem, konu ve biçim çeşitliliğiyle fotoğraf makinesi bugünkü “sanatsal malzeme” olma zeminini yakalamıştır. Diane Arbus’un kendi sanatı için bu malzemeyi seçmesi, fotoğraf sanatının giderek yaygın hale gelmesine verdiği katkıları bakımından bir hayli önemlidir. Nitekim, bu gün eserleri dünyanın önemli müze koleksiyonlarında yer alan Andreas Gursky (d.1955 –), Annie Leibovitz (1949 –), Chris McCaw (d.1971 –), Cindy Sherman (d.1954 –), Hiroshi Sugimoto (d.1948 –), Jeff Wall (d.1946 –), Nan Goldin (d.1953), Shirin Neshat (d.1957 –) gibi günümüz sanatçıların malzeme olarak fotoğrafı kullanmalarında Diane Arbus’un mirası yadsınmaz bir gerçekliğe sahiptir.

1960’lı yıllarda Amerika’da ortaya çıkan avangart sanat akımlarının önemli temsilcilerinden sayılan Diane Arbus, birey kimliğini merkezine alarak toplumsal kaygılarını fotoğraf tekniği ile ortaya koymuştur. İlgi odağını kent alt kültürü üyelerine çeviren Arbus, imge ve anlam kavramlarını eserlerinde yeniden tartışmaya açmıştır. Ucube, çirkin, cüce vb. gibi kavramların, hiç te toplumun bize dayattığı gibi anormal değerler olmadığını, aksine hayatın bir gerçeği ve son derece normal olduklarını hatırlatmayı görev sayar. Sergilemeye çalıştığı, farklılıkları herkese eşit ve aynı gösterme çabasıdır. Arbus’un onaylanmış olana, güzele, moda vb. tepkisi eserlerinde bir meydan okumaya dönüşmüştür. Fotoğraflarının rahatsız edici tarafı, konu seçimi ve modelleri değil, fotoğrafçının bilincinin yarattığı izlenimdir. Fotoğrafları, hayatın dehşetiyle tiksinti ya da acıma duymadan da yüzleşebileceğini göstermektedir.

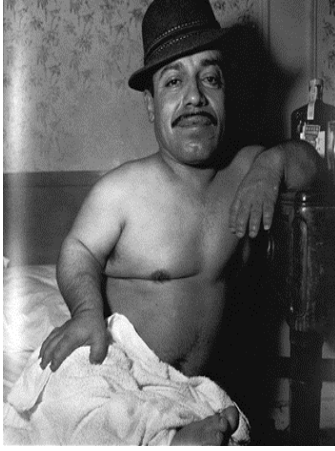
Arbus, farklı insan bedenlerini özne olarak seçmiş ve özel bireylerin ikinci sınıf bir muamele görmesi üzerine bireysel kimlik eşitsizliğiyle onları sıradan günlük yaşantılarında göstererek başka bir dünyanın varlığını ortaya koymuş ve bu sayede öznel bir tavır yakalamıştır. Fotoğraflarındaki sıra dışı dünya izleyende büyük bir merak uyandırırken, modellerin tuhaf görünüşleri sebebiyle kimlikleri ve hayatlarına dair bir sorgulama yaşanmaktadır. Model seçimlerinde özellikle dikkat ettiği şey, bedende veya zihinde sonradan oluşan deformasyonlar değil de doğuştan itibaren yaşadığı olumsuzlukları hayatının bir parçası haline gelmiş olan kişilerdir.

Bu çalışmada, 20.yy’ın önemli sanatçılarından Diane Arbus’un kısaca hayatı, sanatı, bireysel kimlik sorgulamaları ve en önemli eserlerinden biri sayılan “Central Parktaki Oyuncak El Bombalı Çocuk” adlı eseri, sanat eserinin temel kavramları olan kompozisyon, içerik, biçim üzerinden incelenerek yorumlanmıştır.

2. DIANE ARBUS VE BİREYİN KİMLİK SORUNU

Birey kimliklerine dayatılan normlar dışında kalanlar “öteki” olarak adlandırılmıştır. Özel olanla toplumun normal gördüğü arasındaki kimlikler toplum tarafından tecrit edilmiştir. Diane Arbus (d.1923-ö.1971), bireysel kimlik üzerine düşünen 20.yy.’ın önemli sanatçılarından biridir. Eşinden öğrendiği fotoğraf sanatının ilk eserlerini verdiği moda fotoğrafçılığının gerçek bir dünya olmadığını düşünüp hakikati aramak için stüdyoyu bırakmış ve sokağa çıkmıştır. Sokaktaki sıradan insanlar yerine toplumun ön yargılarıyla yaklaştığı sıra dışı karakterler dikkatini çekmiş ve eserlerinde ana karakterler olarak onları kullanmıştır. Gözüne kestirdiği kişileri takip etmiş, yaşantılarını gözlemlemiş, onlarla arkadaşlık kurmuş ve onlardan korkmayarak güvenlerini kazanmıştır.

Arbus'un hilkat garibelerini ve eksantrikleri konu edinen sarsıcı fotoğrafları,1971 yılındaki intiharından önce de sanat dünyasında yere göğe konamıyordu. Derken ölümünden bir yıl sonra, tuhaf insanların (cüceler, travestiler, nüdistler) fotoğraflarından on tanesi koskocaman basılarak Venedik Bienali'nde sergilendi ve New York Times'ın sanat eleştirmeni Hilton Kramer'in yazdığı gibi, "Amerikan Pavyonu'nun baş döndürücü sansasyonu" oldu (Bosworth,2018:7).

Görsel 1. Diane Arbus Meksikalı Cüce,1955

Görsel 2. Diane Arbus Yahudi Bir Dev ve Ailesi, 1970

Arbus'un modelleri; cüceler, eşcinseller, fahişeler, çirkinler, şişmanlar, yaralılar, travestiler, sakatlar, ucubeler, deliler, down sendromlulardı. Ayrıca sirkler, çıplaklar kampı, parklar, akıl hastaneleri, ucuz otel odaları fotoğraf çekmek için sürekli gittiği yerlerdi. Arbus aslında sadece ucubelerin değil, çok güzel insanların da fotoğrafçısı olmak istemiştir. Çünkü ona göre saf güzellik de bir çeşit anormallik ve hastalık demektir. Modellerini en doğal halleriyle izleyiciye sunmaktadır. Örneğin; "Meksikalı Cüce" adlı fotoğrafta cücenin çıplaklığı, kirli havlusu ve yanındaki likör şişesi görüntüye mizah katmıştır.

"Meksikalı Cüce" isimli çalışmasında cücenin çektiği zorlukları ya da yaşamındaki problemlerin aksine neşeli ve haliyle barışık olduğunu göstermiştir. 1970'de New York, Bronx'ta, evde ebeveynleriyle birlikte oturan bir Yahudi devi gösteren fotoğraftaki anne babada, düşük tavanlı oturma odalarında onların yanında kamburunu çıkararak duran insan azmanı oğul gibi yanlışı boyda, cüce gibi görünmekteydiler (Sontag,2008: 42-43).

Görsel 3. Diane Arbus

Pennsylvania, çıplaklar kampında bir gece bir aile, 1965

Görsel 4. Diane Arbus

Karnavalda Şişman Adam, 1970

Arbus, tercih edilen güvenli kamusal alanlar ve aynı zamanda sıkıcı yerlerin aksine tehlikeli hatta özel ve gizli yerlerin arayışı içinde olmuştur.

Güzel görünüşleri ve insana özgü davranışlarıyla dikkat çeken kişiler yerine, sıra sıra canavari ve onların sınırdaki olma hallerini yan yana koymaktaydı; fotoğrafları çekilenlerin hepsi çirkindi, grotesk ya da göze gelmeyen giysiler içindeydiler, durdukları yerler soluk ve تنها ortamlardı poz vermek ve

genellikle de kendini seyredecek olan kişiyle samimiyetle ve güvenli bir bakış fırlatmak amacıyla bir an duraksayıp kameraya bakmış kişilerden oluşuyordu (Sontag, 2008: 38-39).

Görsel 5. Diane Arbus

New York Şehrindeki Parlak Elbiseli Travesti, 1967

Görsel 6. Diane Arbus

Bigudili Genç Adam, 1966

Sanatçının cinsiyete ve kimliğe olan ilgisiyle (bk. görsel 5-6) gey bedenlerin toplumdaki baskıcı, kabul görmez kimlik krizlerini eserleriyle görünür kılmıştır. Görüntünün belirsizliği kadınsı ve erkeksi özellikler arasındaki zıtlıkta yatmaktadır. Büyük, erkeksi ellerde manikürlü tırnaklar, kemerli burnu ve aşırı ince yay gibi kaşları ile yoğun makyajın altında belirgin bir çene çizgisiyle erkek beden üzerindeki dişil göstergelere rağmen halen eril görünümünü korumaktadır. İzleyici rahatsız edici görünümdeki bu ara kimlikleri düzenlemeden, kendi hallerine bırakmıştır.

Toplumun bedeninden beledikleri ile bedeninin sunmak istedikleri arasında sıkışıp kalmıştır. Bu çaresizliği ile kendisini ifade etme isteği arasında bir çelişki yaşamaktadır. Toplum içinde benimsenen göstergelerden farklı olarak kendisine yeni bir cinsel kimlik göstergesi sağlayacak görünüme bürünmeye çalışan bigudili genç adamın gözleri, yaşadığı toplumsal baskıyı unutmaya çalışırcasına bizim göremeyeceğimiz kadar uzakta boş bir noktaya odaklanmış ya da odak noktasını boş vermiş olabilir. Ruhu, toplumsal sistemin dışladığı boşluk içinde yüzer gibidir (Dede,2015:10).

Görsel 7. Diane Arbus

Tek Yumurta İkizleri

Cathleen ve Colleen, 1966

Görsel 8. Shining Filminden

İkizler (Stephen King 1980)

Görsel 9. Fur (Kürk) Filminden Bir Sahne

(Steven Shainberg, 2006)

Arbus'un yeniden kurguladığı, benlikler çoğunlukla cinsiyet, kimlik, ırk gibi kavramlarla oynadığı için bazen kültürün küreselleşmesi, ilginç teatral bir şeye dönüşmüştür. "Tek Yumurta ikizleri" adlı eserindeki ikiz kız kardeşler 7 yaşlarındaki Cathleen ve Colleen'nın portreleridir. Muhtemelen Arbus'un en tanınmış eserlerinden biridir. Kızlar yan yana aynı elbiselerde ve aynı saç kesimlerinde görülmektedir. Yüzlerindeki farklı ifade kızların farklı bireysellik duygusunu göstermektedir. Bu fotoğraf karesi, Stephen King'in korku filmi "Shinning" de karşımıza çıkmaktadır. Arbus'un fotoğraflarının günümüz insanını etkilemesinin sebebi görselliğin hala ilgi çekici olması, reklam ve

sinemaların ortak dili haline gelmesidir. Ayrıca yönetmen Steven Shainberg, “Kürk” (Fur) filminde Diane Arbus'un hayat hikayesi üzerinden kurgulanan bir film çekmiştir.

3. “CENTRAL PARKTAKİ OYUNCAK EL BOMBALI ÇOCUK” FOTOĞRAFININ TEKNİK ÇÖZÜMLENMESİ

Görsel 10. Diane Arbus

Central Parktaki Oyuncak El Bombalı Çocuk
New York, 1962

Görsel 11. Pierre Auguste Renoir

Le Moulin de la Galette, 1876

Tuval üzerine yağlıboya 131 x 175 cm. Orsay Müzesi

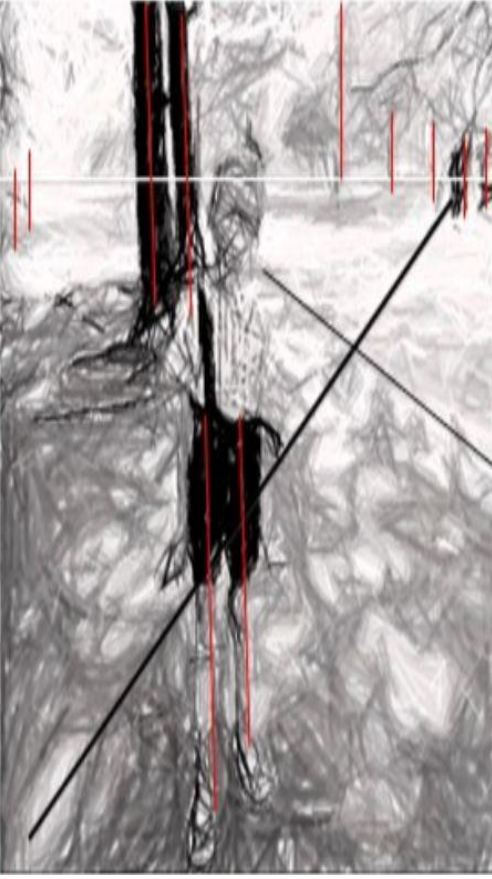
Diane'nin gelenekselleşen konularının dışında görülen bu fotoğraf, toplum dışına itilmiş karakterler gibi, toplumsal bir soruna, yani savaşa farklı bir gözle bakmamıza yardım etmektedir. İlk baktığımızda çocuğun bir sorunu varmış gibi bizi rahatsız eden ama niye rahatsız ettiğini de ilk bakışta değil de bilinçaltımız yardımıyla bulabildiğimiz bir kareyle karşılaşmaktayız. Çocuğun yüz ifadesi ilginçtir. “Çirkinlik” kavramı, toplum tarafından bize anormal olarak dayatılmaktadır. Diane'nin fotoğraflarında ucube/ çirkin olan son derece normaldir. Çirkin olan aslında “genele benzemeyen”dir.

Çocuğun sağ elinde taş ya da oyuncakmış gibi görülen oyuncak el bombası toplum düzenini tehdit eden iç savaş algısına bir gönderme yapmaktadır. Günümüzde şiddete ait her türden nesne, herhangi bir tüketim nesnesiymiş gibi sıradanlaşmıştır. Diane'nin bu eserinden çıkarılacak başka bir görüntü ise, dünyanın birçok yerinde savaşlarda kullanılan çocuk asker imgesine gönderme yaptığıdır. El bombası, tıpkı Duchamp'ın Pisuvanı gibi mekan değiştirmekle anlam değişikliğine uğramıştır. Artık, el bombaları parkta buldukları için bomba değil, birer oyuncaktır.

Ayrıca kasılmış ve garip görünen bu çocuk parktan herhangi birisi olabilir. Çocuk ağacın devamıymış gibi durmaktadır. Ağaça pantolon askısının duruşu ve bacakları aynı görünmektedir. Merkezi ağırlıklı bir geçiş olmuştur. Ağaçların eşleşmesi ile iki bacağın eşleşmesi, çocuğun bir pantolon askısının tıpkı yukarıdaki küçük dalın sağa doğru uzanmasıyla eşleşmektedir. Her iki elin de aynı hareketi yapıyor olması fotoğrafta aynı anda hem bir simetri hem de asimetri yaratmıştır. Gömleğindeki desenlerle üzerine düşen ışığın oluşturduğu alacalı görüntü de dikkat çekmektedir.

Arbus, kafasında çok önceden kurguladığı konuyu kusursuz bir şekilde yakalayabilmek için, o an parkta oynayan çocuklardan birini seçerek parkın değişik mekânlarında farklı kareler çekmiştir. Çocuğun farklı pozisyonları bir film karesinin mükemmel işlenmesi gibi yapılan sayısız provadan bir seçki gibidir. Sanatçı sanki bir film yönetmeni gibi, kusursuz duruş ve hareketi nasıl sunması gerektiğini test etmiştir. Resimsel kaygılar taşıyan sanatçı, gün ışığının alacalı yansımalarını Empresyonist ressamların ışık anlayışıyla göstermektedir.

Örneğin Renoir “Le Moulin de la Galette” adlı eserinde, canlı renklerin oluşturduğu neşeli karmaşayı tuvalinde yaratmak ve dans edenlerin dönen kalabalığın üstünde gün ışığının etkisini incelemek istemiştir (Gombrich, 521). Renoir, ışığın ve havanın büyüklük etkilerini resimlerinde güçlü bir şekilde kullanmıştır.

Görsel 12. Diane Arbus

Central Parktaki Oyuncak El Bombalı Çocuk
Central Park, New York, 1962

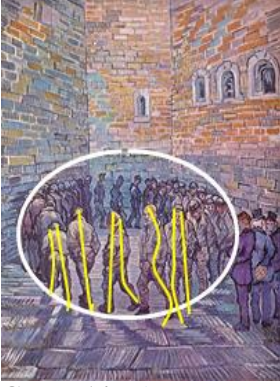
Görsel 13. Salvador Dali

Neo-Kübist Akademi,1926
Tuval üzerine yağlıboya,190 x 200 cm.
Montserrat Müzesi, Barselona, İspanya

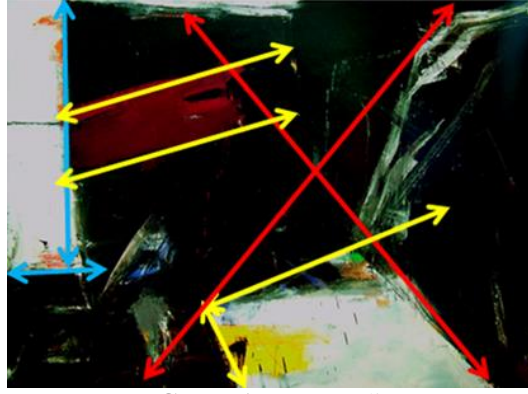
Resim ve fotoğraf gibi iki boyuta sahip yüzeysel görüntülerin izleyicide “derinlik” (perspektif) duygusu uyandırması, doğanın görselliğinin taklit edilmesiyle mümkün olduğu keşfedilmiştir. Rönesans resimleri ile başlayan “evrendeki uyumu” sanata uygulayan bu yöntem, 20.yy. Modernizmin ve Günümüz Modern sonrası döneminin hala vazgeçemediği bir yöntemdir. Diane Arbus’un, fotoğraflarında doğanın yüzyıllardır süregelen taklit geleneğine göre, tıpkı 19.yy. sanatçısı gibi, ışık – gölge, açık – koyu ilişkisini tasarlayarak kusursuz bir plastiğe dayalı biçim dilini benimsediğini söyleyebiliriz.

Yukarıdaki resimde (bk. görsel 12) ufuk çizgisi neredeyse resmin tek yatay çizgisidir ve belli belirsiz diyagonal çizgileri resmin ana omurgasını oluşturan dikey çizgiler içinde eritmiştir. Böylece, göze görünmeyen geometrinin (dikdörtgen, üçgen, kare vb.) sağlamlık duygusu uyandıran birer biçim olarak yüzeyde yer aldıklarını görmekteyiz. Fotoğraftaki dikey formların hareketsizliğine ana figürün poz verir gibi durgun duruşu eklenince karşımızda son derece durağan bir görüntü varmış gibi hissetmekteyiz. Ancak, sanatçı bu durağan görüntüyü dengelemek adına ağaç dallarındaki kıvrımlara ve ağaç dalları arasından sızan ışığın yüzeydeki hareketliliğine ihtiyaç duymuştur.

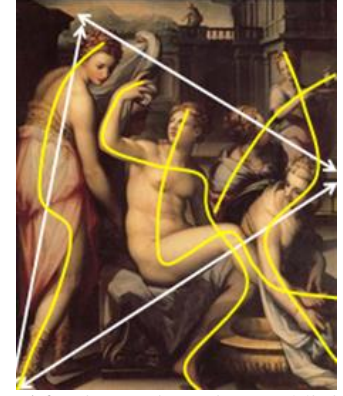
Arbus’un eserlerindeki geometrinin ne anlama geldiğini anlayabilmek için sanat tarihinin bazı örneklerine bakmakta yarar vardır. Geometriye dayalı soyut bir resim olmamasına rağmen Salvador Dali’nin 1926 tarihli Neo-Kübist Akademi resminde kullanılan geometri, Arbus’un fotoğrafında aynı gerekçelerle kullanılan geometriden daha belirgin biçimde kendini hissettirmektedir.

Görsel 14. [Vincent Van Gogh](#)
Mahkumların Yürüyüşü, 1890
Tuval Üzerine Yağlıboya 64 x 80 cm.

Görsel 15. Franz Kline
C & O, 1958
Akrilik, 195.6 x 279.4 cm.

Görsel 16. Giovanni Battista Naldini
Bathsheba, 1670
Tuval Üzerine Yağlıboya 150 x 182 cm.

Soyut Ekspresyonistler de yüzeyde güçlü bir kompozisyonun neredeyse vazgeçilmez koşulunun geometriye dayalı biçimler yaratmak olduğunun farkındaydılar. Franz Kline, kompozisyonunu oluştururken geometriden yararlanmış; yatay, dikey ve diyagonal hareketliliği aynı gerekçelerle resminde kullanmıştır. Geometriyi içinde barındıran kompozisyon, kusursuz resimler yaratmanın vazgeçilmez kuralıydı ve benzer kompozisyon örnekleri, günümüz sanatından çok önceleri, 15.yy.'dan başlayarak 20.yy'a kadar olan tüm zamanların sanatında görülen örneklerdir. Van Gogh'un "Mahkumların Yürüyüşü" resmi benzer kaygılarla yapılmış, dairesel hareketi ve geometriyi açık biçimde ortaya koymuştur. Resimde hareket duygusu fütürist sanatçıların hız ve hareket duygusu yaratmadan önce basit geometrik biçimlerden yararlanarak çözümlenmiştir. Giovanni Battista, durağan resmini kısmen hareketli kılmak adına abartılı beden hareketlerine ihtiyaç duymuştur. Böylece, Battista'nın oturan figürleri Van Gogh'un hareket halindeki figürleri kadar hareketli izlenimi uyandırmaktadır.

4. SONUÇ

Resim gibi fotoğraf da görme duyumuza hitap eder ve içeriği ne olursa olsun biçime dair tüm elemanlar kusursuz olmak zorundadır. Sanatta kullanılan malzeme ve yöntem çeşitliliği, tıpkı Rönesans dönemi sanatçılarının kurguladığı kompozisyonlar gibi günümüz sanatçıları da ritm, hareket, oran ve denge gibi biçimin önemli elemanlarını göz önünde bulundurma zorunluluğu vardır.

Arbus'un çalışmaları, kapitalist ülkelerde yüksek sanatın önde gelen bir eğilimi temsil etmesinin iyi bir örneğidir. Eserlerine zihnimizde merak uyandıran "korkunç", "ilginç" "inanılmaz", "fantastik" ve "heyecan uyandırıcı" gibi sıfatlar yüklemiştir. Fotoğraflarının hala reklam ve sinema sektörüne ilham kaynağı olması eserlerin popülerliğini korumaktadır. Arbus'u uluslararası bir üne kavuşturan ise, toplumsal hayatın uç noktalarında yaşayan insanları ya da başka bir deyişle toplumda "öteki" olarak adlandırılan kişileri fotoğraflamış olmasıdır. Arbus, 48 yaşındayken intihar ederek hayatına son vermiştir. Öldüğünde eserleri insanlar tarafından bilinirken, ölümünün ardından Arbus'un eserlerine ilgi daha da artmıştır.

Dünyanın önemli müzelerinde yapıtları yer alan Diane Arbus, zamanın tarihsel karakterine uygun eser üretmek isteyen ve kendi kimliklerini birey – toplum ilişkileri üzerinden sorgulamak ve aynı zamanda anlam bakımından zengin eser üretmek isteyen fotoğraf sanatçılarına ilham kaynağı olmaya devam edecektir.

KAYNAKÇA

Bosworth, P. (2018). Diane Arbus Ötekilerin Fotoğrafçısı, (Çev: Bilge Barhana), Everest Yayınları, İstanbul.

Dede, E. (2016). "Çağdaş Sanat Eserlerinde Toplumsal Cinsiyet Sorgulamaları", Anadolu Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi, 5(2):114-133.

Gombrich, E.H.(2011). Sanatın Öyküsü (Çev.:Erol Erduran-Ömer Erduran), Remzi Kitabevi, İstanbul.

Sontag, S. (2008). Fotoğraf Üzerine, (Çev: Osman Akınhay), Agora kitaplığı, İstanbul.

Shainberg, Steven, (2006). Fur (Kürk) Filmi, ABD

GÖRSEL KAYNAKÇA

Görsel 1.Meksikalı Cüce,1955, <https://www.sleek-mag.com/article/diane-arbus-best-photographs/> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 2.Yahudi Bir Dev ve Ailesi,1970, <https://www.gazeteduvar.com.tr/kitap/2019/02/03/kendi-trajedisiyle-doganlarin-fotografcisi-diane-arbus/> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 3. Pennsylvania, çıplaklar kampında bir gece bir aile, 1965 <http://www.artnet.com/artists/diane-arbus/a-family-one-night-in-a-nudist-camp-pennsylvania-1oBNbUbug6moErBjDB3QOQ2> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 4. Karnavalda Şişman Adam, 1970, <http://www.artnet.com/artists/diane-arbus/fat-man-at-a-carnival-md-D2If0iVMJ8vdYr7QxypALg2> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 5. New York Şehrindeki Parlak Elbiseli Travesti, 1967, <https://www.wikiart.org/en/diana-arbus/girl-in-a-shiny-dress> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 6. Diane Arbus, Bigudili Genç Adam, 1966, <http://www.artnet.com/artists/diane-arbus/a-young-man-in-curlers-at-home-on-west-20th-ALwnaomGbj8MFGp4jh4Y0w2> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 7. Tek Yumurta ikizleri, Cathleen ve Colleen, 1966, <https://www.wikiart.org/en/diana-arbus/identical-twins> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 8. Shining Filminden, İkizler (Stephen King 1980) <http://www.15adim.com/2019/04/the-shining-1980.html> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 9. Fur (Kürk) Filminden Bir Sahne, (Steven Shainberg, 2006) <http://www.kinokopilka.pro/movies/5726-meh-voobrazhaemyy-portret-diany-arbus> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 10.Diane Arbus, Central Parktaki Oyuncak El Bombalı Çocuk, New York, 1962, <https://www.metmuseum.org/it/art/collection/search/284712> Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 11. Pierre-Auguste Renoir, Le Moulin de la Galette,1876, Tuval üzerine yağlıboya 131 x 175 cm. Orsay Müzesi, https://www.musee-orsay.fr/en/collections/works-in-focus/painting/commentaire_id/dance-at-le-moulin-de-la-galette-7138.html?cHash=f8e493dbca Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 12. Diane Arbus, Central Parktaki Oyuncak El Bombalı Çocuk, New York, 1962, Mahpeyker Yönsel özel arşivi

Görsel 13. Salvador Dali, Neo-Kübist Akademi,1926, Tuval üzerine yağlıboya,190 x 200 cm. Montserrat Müzesi, Barselona, İspanya, Mahpeyker Yönsel özel arşivi

Görsel 14. Vincent Van Gogh, Mahkumların Yürüyüşü, 1890, Tuval Üzerine Yağlıboya 64 x 80 cm. Mahpeyker Yönsel özel arşivi

Görsel 15. Franz Kline, C & O,1958, Akrilik, 195.6 x 279.4 cm. Mahpeyker Yönsel özel arşivi, nga.gov/collection/art-object-page.53083.html Erişim Tarihi: 1 Haziran 2019

Görsel 16. Giovanni Battista Naldini, Bathsheba, 1670, Tuval Üzerine Yağlıboya 150 x 182 cm. Mahpeyker Yönsel özel arşivi